

نمایش سران هشت کشور صنعتی در "هایلیگه دام" آلمان را با مبارزات خود بهم زنیم!

برگردان از زبان آلمانی – رزا روشن
rosa_roshan@yahoo.de

وقتی که سران هشت کشور در اولین هفته ماه جولای ۲۰۰۷ در آلمان ملاقات می کنند، تنها نخواهند بود. هزار نفر علیه سیاست های آنان قبل از این ملاقات و در طول این ملاقات به مبارزات گسترده ای دست خواهند زد. معترضین با مبارزات خود می گویند که مخالف استثمار انسان و طبیعت (زمین) هستند. آنها به جنگ کنونی و جنگهای آینده نه می گویند. آنها با سیاستی مخالفند که تحت "آزادی" تنها آزادی جهانی شدن سرمایه را می فهمد، و سیاست های نژادپرستانه ای که با بستن مرزها آزادی حرکت انسانها را نه فقط ممنوع، بلکه عملی جنایی کرده اند.

موضوع اصلی ملاقات سران هشت کشور و اعتراضات اجتماعی علیه آن مسئله معنای جهان است. این موفقیت سمبلیک جنبش جنبش هاست که از زمان ملاقات سران هشت کشور در جنوا (۲۰۰۱) و پس از آن سران هشت کشور را مجبور به عقب نشینی از مراکز شهری کرد. و از آن پس سران هشت کشور ناچارند ملاقات های خود را بطور مخفی در هتل های لوکس و دور افتاده، پشت سیم های خاردار و محافظت هزاران پلیس و پوشش امنیتی هوایی انجام دهند. حالا دیگر حکومت کنندگان مجبورند از خود در برابر شهروندانی که مدعی اند منتخب آنان هستند، خود را مخفی کنند. و این فرصتی طلایی برای ما مخالفین نظم کنونی جهان است که از حضور رسانه های جهانی که قرار است قدرت آنان را در این نشست به نمایش عمومی بگذارند، استفاده کنیم و این نمایش را با مبارزات خود بهم زنیم.

شادی آور است که جنبش گسترده ای علیه سیاست سران هشت کشور صنعتی شکل گرفته است جنبشی که از سازمان های غیر دولتی، پناهندگان و پناهجویان، اعضای اتحادیه ها و گروههای مسیحی تا انقلابیون چپ و براندازان سیستم سرمایه داری را در بر می گیرد.

زمانی که این اجتماعات سیاسی در کنار هم قرار می گیرند، تبادل افکار می کنند و با یکدیگر حرکت می کنند، در این گوناگونی یک کل سیاسی ضد قدرت را به نمایش می گذارند. این به معنی سکوت در برابر اختلاف نظرها نیست. حتی می توان گفت که بد نیست راه حل های مختلف تجربه شود. اما اختلافات نیز نباید مانع یک حرکت کلی و هماهنگ مبارزاتی شود. اگر بتوان این هماهنگی را با توجه به اختلافات اساسی حفظ کرد، حتی می توان افق های نوینی را در مبارزه علیه سیاست های نئولیبرالی سرمایه داری یافت.

در ملاقات سران هشت کشور موضوع بر سر تداوم یک نظم جهانی است که عده بسیار ناچیزی از آن بهره می برند، در حالی که منافع مشترک بخش عظیمی از اکثریت مردم جهان علیه این نظام است.

ملاقات سالیانه سران هشت کشور هدفش ایجاد یک حکومت جهانی نیست. بلکه تداوم و تحکیم این نظم نئولیبرال سرمایه دارانه با توجه به منافع تک تک دولت های شرکت کننده است. نکات مشترک آنها منافع شبکه قدرت است که سران هشت کشور متعلق به آن هستند یعنی نهادهای قدرت مانند بانک جهانی، صندوق بین المللی پول، سازمان تجارت جهانی، پیمان ناتو و بازار مشترک اروپا. نهادهایی که نقش بزرگی در برقراری جهانی شدن نئولیبرالی سرمایه داری دارند. نهادهایی که بنظر می رسد در چند سال اخیر اختلالاتی در قدرتشان بوجود آمده است.

سران هشت کشور به بهانه جنگ علیه "تروریسم" و جلوگیری از گسترش سلاح اتمی، سناریوی نقشه کنترل منابع طبیعی بشریت را در دست گرفته اند. آنها هم چنین مسیر و جریان حرکت انسانها بعنوان پناهنده یا جنگزده را بسته اند. جنگ های آینده با عوض شدن سیاست ارتش و نیروهای امنیتی، شکل اکسیون های پلیس بخود خواهد گرفت که در گروهها کوچک ضربتی عمل خواهند کرد. به بهانه جنگ علیه تروریسم هرچه بیشتر حقوق بشر و حقوق حلقها را زیر پا گذاشته اند، با گروگانگیری شکنجه در زندانها مانند ابوغریب. بعلاوه در کنار اینها جلوگیری از ورود مهاجرین، پناهدگان و جنگزدگان به جهان باصطلاح آزاد، مشخصه جهان کنونی است.

سرمایه جهانی شده دیوارهای زیادی را بوجود آورده است حتی از دیوارهای آهنین دوران باصطلاح سوسیالیسم سابقا موجود فراتر رفته است. خط قرمزی که در امتداد تاریخچه ملاقات سران هشت کشور کشیده شده همانا

ایجاد کنترل بر انرژی برای انحصارات است. مسئله ای که از زمان جنگ عراق و از زمان اختلاف بین روسیه و همسایگانش در مورد گاز و انرژی عمیقتر شده است.

اکنون هرچه بیشتر روسیه از منابع انرژی خود بعنوان فاکتور استراتژیک استفاده می کند. تقریباً نیمی از انرژی فسیلی جهان در خاورمیانه قرار دارد. کنترل این منطقه برای سران هشت کشور صنعتی اهمیت ژئوپلیتیک دارد. نقشه های زیادی در مورد آرایش سیاسی جدید این منطقه طراحی شده است. البته اینکه پیاده کردن این نقشه ها چقدر مشکل است را در مورد عراق می توان مشاهده کرد. جایی که نشانه های خرابکاری بزرگی را می بینیم. در عراق توازنی دهشتناک در بین مجموعه ای از منافع بی نهایت خرد شکل گرفته است. برخی از شاهدان می گویند دلیل جنگ عراق به علت این بود که اعلام شد که می خواهند مبادلات خود را بجای دلار توسط یورو اروپا انجام دهند. در حالی که اقتصاد جهانی به یک پول جهانی نیاز دارد.

بحث دیگر در مورد "حق تألیف ایده" است. انحصارات و صنایع دارویی و کشاورزی غربی با حمایت سران کشورهای صنعتی و نهادهایش ادعای مالکیت بر دانش و کشاورزی بشر را کرده اند. ایده و دانش تبدیل به کالا شده و مورد تجارت قرار گرفته است. ایده و فکر و دانش بشر خیلی فوری مالک پیدا می کند! (بعباری دانش که محصول پیچیده ای از فرد و کل بشر است ناگهان مالک و صاحب پیدا می کند).

جنبش انتقادی جهانی یکی از مشخصه های بارزش پلورالیسم یا چندگونگی و جهانی بودن است. جنبش های منطقه ای جای خود را به مبارزات جهانی داده است و هرچه گسترده تر و هماهنگ تر با یکدیگر به پیش می روند. اما پلورالیسم بودن به این جنبش جهانی به معنی اجازه دست اندازی دادن به دولتها و حکومتها در آن نیست. زیرا دولتی کردن جنبش یعنی به انحراف کشیدن این جنبش. همانطور که بخشا در ملاقات سران هشت کشور صنعتی در اسکاتلند (۲۰۰۵) رخ داد.

یکی از مشکلات درون این جنبش وجود اتحادیه های کارگری است که نزدیکی و وفاداری سیاسی بسیاری به "سوسیال دموکراسی" دارند. جنبش علیه ملاقات سران هشت کشور صنعتی در هابلیگه دام باید سعی کند خود را از این تاثیر و وفاداری رها کند. بدون تاثیر و حضور فعالین بین المللی کشورهای مختلف مانند مبارزان فرانسه، ایتالیا، آمریکا، فعالین مبارزات کارگری و اعتصابات در کره، بازسازان جنبش چپ در آمریکای لاتین این مبارزات به انحراف کشیده خواهد شد.

برگردان فارسی بیانیه «انتقاد، اعتراض، مقاومت» از نشریه آلمانی "جی ایت و معنی جهان" به سردبیری مشترک گروه های آکا، انارکا، فانوما و این چنین یا آن چنین - آوریل ۲۰۰۷